

der Sagens almindelige Side. Hvad den specielle Side, nemlig Tarifen, angaaer, er der vel forskjellige Meninger, men disse egne sig slet ikke til at komme til at udtale sig ved denne Leilighed; det maa være forbeholdt en senere Afgjørelse af Thinget, naar der bliver et Organ fælles for hele Monarchiet. Desuden er Sagen tidligere blevet behandlet i det andet Thing, og de forskjellige Forslag, som der ere blevene gjorte, ere af den ærede Finanzminister tagne tilfølg, og der er altsaa heller ikke, egentlig talt, fra den Side Noget at drøfte. Hvad det Spørgsmaal angaaer, der blev reist af den ærede Landstingsmand, som stillede Forslaget om at nedsætte et Udvalg, da forekommer det mig ikke at være af anden Natur, end at det kunde afgjøres ved en Erklæring af den ærede Finanzminister. Da derfor Sagen er bleven tilstrækkelig og tilfulde drøftet paa en sagkyndig og omhyggelig Maade i det andet Thing, og, da der ogsaa i dette Thing har været nedsat Udvalg i den, og vistnok alle Forsamlingens ærede Medlemmer ønske at ende denne Sessions Forhandlinger snarest muligt, saa forekommer der mig ikke at være nogen Grund for Thinget til at afvige fra den Beslutning, som det allerede engang har taget.

Blume: Jeg skal blot tillade mig korteligen at bemærke, at jeg navnlig som nyt Medlem af Thinget meget kunde ønske, at der maatte blive nedsat et Udvalg. Jeg anseer Sagen for at være af en saadan Vigtighed, hvormeget der end kan være gjort for den i tidligere Møder saavel i det andet som i dette Thing, at jeg ikke kan Andet end finde det i høieste Grad ønskeligt, at den undergives en ny Behandling, som jeg mener bedst kunde finde Sted i et saadant Udvalg. Jeg kan heller ikke antage, at Sagens Behandling i et Udvalg skulde betydeligt forsinke dens endelige Fremme, og jeg maa derfor ganske tiltræde det Forslag, som er gjort om, at der nedsættes et Udvalg paa dens nærværende Stadium.

Finanzministeren: Skjøndt jeg ikke i Almindelighed anseer det hensigtsmæssigt, fra Regjeringens Side at udtale mig med Hensyn til saadanne formelle Spørgsmaal som det, der nu foreligger, anseer jeg det dog for Pligt

at henlede det høitærede Things Medlemmers Opmærksomhed paa den Stilling, denne Sag indtog, dengang Rigsdagen blev opløst, hvilken maaffee ikke er alle de Herrer fuldstændigt bekendt. Det vil være de Herrer bekendt, at Lovforslaget i den Stikkelse, det nu har, forsaavidt Tarifen angaaer, blev vedtaget i det først opløste Folkething. Ligeledes vil det være i Erindring, at den egentlige Meningsforskjel mellem bemeldte Thing og Regjeringen ikke angik de herhenhørende Paragrapher, om hvilke man let kom til Enighed, men derimod Slutningsparagraferne, betræffende det Spørgsmaal; naar og fra hvilket Tidspunkt Toldgrændsen skulde ophæves mellem Danmark og Holsteen. Sagen kom fornedest det første Folkethings Oplosning ikke til Behandling i Landstinget, førend det andet Folkething var traadt sammen, og dengang behandlede Landstinget Sagen paa lignende Maade som nu; det lod den strax gaae til første Behandling, og der reiste sig derunder den samme formelle Discussion som nu. Man bestemte sig da til at nedsætte et Udvalg. Dette var saavidt færdigt med sine Arbejder, at det havde havt Conferencer med mig, og det har ligeoverfor mig udtalt den fuldstændigste Enighed i det Resultat, hvortil Folkethinget og Regjeringen var kommet, hvad Tarifen angaaer. Under saadanne Omstændigheder troer jeg, at der har været skjellig Grund for Regjeringen til at vente, at Realiteten af Tarifen ikke mere skulde blive Gjenstand for Tvivl. I den vanskelige Stilling, hvortil Regjeringen har været med Hensyn til Holsteen, hvor Alt var beredt paa Samsærslens Aabning med Slesvig, har Regjeringen været nødsaget til at gaae ud fra denne Forudsætning, og har derfor allerede sat i Kraft i Holsteen denne Tarif, med Hensyn til hvilken der allerede var opnaaet Enighed med Folkethinget og det andet Things Udvalg. Det Spørgsmaal, som er reist idag af en æret Landstingsmand (Krabbe), og med Hensyn til hvilket en anden æret Landstingsmand (Bergsøe) har yttret, at det ikke kunde forandrigt noget Udvalgs Nedsættelse, forsaavidt Finanzministeren strax kunde udtale sig derover, da seer jeg mig vistnok ogsaa istand til at erklære mig derom, men jeg anseer mig paa Sagens